

Aar, og sin kærester Syssel havde han forlængst maattet lade ligge. Alle hans udstoppede Fugle er spredte for alle Vinde; de fleste er solgt, men en stor Del er foræret bort til Venner og bekendte.

En Lungebetændelse gjorde Ende paa hans Liv.

JOH. SPÄTH.

FRA FREMMEDE TIDSSKRIFTER.

EN ORNITHOLOGISK UDFLUGT TIL DOBRUDSCHA'EN AF
DIONYSIUS LINTIA.

(»Aquila« XII Bind 1909.)

Hvor Donau løber ud i det sorte Hav, danner den et Delta og optager umiddelbart forinden flere Bifloder baade nord- og vestfra, idet den gaar igennem den rumænske Provins Dobrudscha. Ved dette Navn forstaas ligesaa ofte Donauens Oversvømmelsesgebet med alle dens Forgreninger samt de mange »Haffer« langs Kysten, som selve Provinsen.

Dobrudscha er bekendt for sin Fuglerigdom. Her mødes Østens og Sydens Fugleverden med Vestens og Nordens, Trækfugle overvintrer her i Mængde, Balkans Ørn med Syriens Grib.

Forfatterens Rejse ned ad Donauen i Maj Maaned er allerede meget lovende. Han noterer en Mængde Skarver, Sølvhejren (*Ardea garzetta*), den hidtil saa skammelig forfulgte Fugl, som nu heldigvis synes at gaa bedre Tider imøde, Kejserørn (*Aquila melanaëtus*) i flere Eksemplarer, Vandrefalk (*Falco peregrinus*), Havørn (*Haliaëtus albicilla*), Hvid Hejre (*Ardea alba*), Biæder (*Merops apiaster*) m. m.

Efterat have passeret Braila erfarer han i Tulcea, at hele Oversvømmelsesdistriktet lige fra Cernavoda i det sydlige Dobrudscha tilhører Staten med samt Jagten og Fiskeriet.

Der maa ikke jages fra April til Juli, hvorved der er sat en Stopper for de tidligere Myrderier i Fuglekolonierne.

Han maa derfor, indtil der er indhentet Tilladelse til at »samle« med Hagl og Krudt, nøjes med at iagttage uden disse Hjælpemidler, og Udbyttet er en ung Havørn og forskellige Kuld Æg. Paa Grund af høj Vandstand foretages Ekskursionerne pr. Baad, hvilket muliggør, at han kan komme saadanne Steder hen, hvor det ellers ved almindelig Vandstand er umuligt at færdes.

Af de Arter, som navnlig giver Landskabet Karakter, nævnes foruden Skarver, Hejrer og Graagæs: Hættemaage (*Larus ridibundus*), Terne (*Sterna hirundo*), Sortterne (*Hydrochelidon nigra*), Graa-, Krik-, Knar-, Pibe-, Taffel- og Hvidøjet And (*Anas boscas*, *-querquedula*, *-strepera*, *-penelope*, *Fuligula ferina*, *-nyroca*) samt 4 Lappedykker Arter.

Ogsaa en Hejrekoloni paa 300 Reder undersøgte han og bemærker, at de fleste Reder endnu er tomme, skal vel snarere hedde allerede

tomme, thi 12 Maj skulde man tro, at samtlige Hejreunger af *Ardea cinerea* paa en saa sydlig Breddegrad var flyvefærdige.

Interessant er det, at der ofte paa ét Træ i Sumpen findes Reder af saa forskellige Fugle som Graaand, Krage og Rørsanger eller Huldue, Stær og Taarnfalk eller Taarnfalk, Skovspurv og Skarv. Paa en urgammel Poppel fandt en anden Rejsende i dette Gebet: Gul Grib, Havørn og Sort Glente ynglende.

Endelig ankommer den længe ventede Jagttilladelse, og Forf. begiver sig ud pr. Baad, i hvilken han ogsaa overnatter. Han nedlægger 1 krøltoppet Pelikan (*Pelecanus crispus*) og straks samler der sig 15—16 Stk. af disse Fugle saaledes, at han endnu kan nedlægge 4 til, idet de kommer ganske tæt, tilsyneladende for at hjælpe deres Kamerat, og medens han forfølger en vingskudt, kredser der 50—60 Pelikaner omkring ham, men da han dog nu har 5 godt udfarvede Eksemplarer indstiller han ædelmodigt Skydningen! — Forhaabentlig slipper den rumænske Regering ikke mange af den Slags Samlere ind i Dobrudscha'en i Yngletiden. Mange Ornithologer og Oologer er slemme Farisæere; de har til daglig Munden fuld af alskens Fuglebeskyttelse, men ved given Lejlighed er de ofte værre end de ivrigste Sportsskydere. En Gentleman-Jæger vilde i dette Tilfælde have nøjedes med at skyde en Pelikan. —

I Balta, et af de større Haffer ved Kysten, besøger han en Koloni Skarver som indeholder 1,700—2,000 Reder. Ved at regne 2 gamle Fugle og 3 Unger pr. Rede kommer han op til 10,000 Stk. Fugle af denne Slags paa dette ene Sted og regnes der 1 Kg. Fisk pr. Individ daglig bliver det 10,000 Kg. eller en stor Jernbane-Vognladning Fisk. Naar dertil endnu regnes, hvad alle de Tusinder og atter Tusinder af Hejrer, Maager o. s. v., som daglig færdes i Baltaen fortærer, undrer man sig over, at Fiskerigdommen, trods dette, er saa stor i dette Haf.

Naar man imidlertid husker paa, at Skarvens andet Navn med Rette er Aalekrage, og vi ved, at Aalen er al Fiskeyngels værste Fjende, er det ikke saa ubegribeligt, at der er mange andre Slags Fisk end Aal, hvor der færdes mange Aalekrager, og det er et Spørgsmaal, om vi her i Landet ved at ødelægge Aalekragekolonierne har gavnet Fiskeriet (derunder ogsaa Rejefiskeriet) i sin Helhed, selv om ogsaa specielt Aalefiskeriet giver større Udbytte.

Den rumænske Regering har et stort Udbytte af Fiskeriet i Dobrudscha'en, og der indrettes Bassiner med Sluser til Fiskefangst, naar Vandet er gaet tilbage. Saaledes var Nettoindtægten af Fiskeriet alene for Distriktet Braila-Galatz for Aaret 1906 en Million Francs. Det er at haabe, at Fiskene vil holde til denne Brandskatning, og at det ikke, hvis Indtægten gaar tilbage, da skal gaa ud over de »skadelige« Fugle.

Efter at være hjemkommen med denne Dags Udbytte bestaaende af 5 Pelikaner, 6 Skarver, 3 Graagæs m. m. ialt 26 Fugle tilendebringer han Præpareringen af alle disse Skind i Løbet af 2 Dage, hvilket maa betragtes som en overordentlig Præstation, men hans Fingre er

saa ødelagte af dette anstrængende Arbejde, saa han igen maa indskrænke sig til kun at betragte Fuglene.

Paa Hjemvejen opad Donauen bemærkede han en Ynglekoloni af Biæder og en Hejrekoloni med mange Sølvhejrer, faa Hvide Hejrer og tillige Skehejrer, Ibis og Skarv. Forf. ender sin Beskrivelse med at opregne 328 Arter Fugle for Kongeriget Rumænien; men dette er ikke saa mærkeligt, eftersom Rumænien baade har Bjærgskove i de transsilvanske Alper, et frugtbart Sletteland og et Kystland med Delta og Haffer som Dobrudscha'en.

H. GODSKE-NIELSEN.

OM TRAPPER, OTIS TARDA L., I BRANDENBURG AF H. HOCKE.

(Zeitschrift für Oologie und Ornithologie).

For os Danske staar Trappen som noget af en Eventyrfugl, denne prægtige, næsten strudsagtige Skabning, for hvilken der i vort tætbebyggede og opdyrkede Land, ikke vil være Plads. Mange har sikkert med Interesse læst en Skildring, O. Haase gav her i Tidsskriftets forrige Aargang af hans Sammentræf med Trapperne. Hocke, en af de bedste Kendere af Brandenburgs Fauna, giver i sit Tidsskrift en nærmere Beretning om Trapperne, deres Antal, Ynglesteder og Levevis, hvoraf følgende er et kort Uddrag.

I Tyskland forekommer Trapperne hyppigst i Brandenburg, desuden i Anhalt, Hertugdømmet Altenburg, Provinsen Sachsen, og i Kongeriget Sachsens Fladland. I 1887—88 blev der i Brandenburg skudt 325, i Sachsen 265, i Aaret 1900 blev der paa de kongelige preussiske Hofjagtdistrikter alene skudt 820 Trapper. For 50 Aar siden fandtes endnu en ret stor Bestand af Trapper omkring Berlin; endog indenfor det nuværende Berlins Grændser fandtes de enkeltvis, og i Løbet af 1 Time kunde man tilfods naa Steder, hvor de første Trapper kunde ses. Endnu i 1887 omtales, hvorledes der omtrent 1 Mil fra Berlin blev set 30 Stykker, og paa en Trappejagt paa det Kgl. Jagtrevier Buckow blev der i 1891 nedlagt 6 Stykker.

Nutildags træffes Trapperne ikke i Hovedstadens umiddelbare Nærhed, men langt bort skal man dog ikke. Kører man med Østbanen 1 Time, og saa begiver sig tilfods nordpaa, kan træffes Trapper, og ligeledes med en kun kort Kørsel ad Berlin-Hamburgbanen. Grunden til at Trapperne er aftagne, skyldes ikke Jagten, da de altid har været stærkt fredede med rigelig Fredningstid og høj Straf for deres Nedlæggelse udenfor denne Tid. Handelsvare er Trappen øjensynlig heller ikke, thi paa Berlins Centralhalle sælges aarlig kun omtrent 6 Stykker, Hannen for en Pris af 20 Mk., Hunnen for omtrent det halve; det er dog ikke deres Kødverdi, der lokker Køberne, de bruges som Dekorations- og Udstillingsgenstande.

En anseelig Fugl er den gamle Trappe, naar en højere Vægt end vel nogen anden europæisk Fugl, idet den udvoksne Hans Gennemsnitsvægt kan være 15—16 Kg., medens man endogsaa ikke helt sjældent har truffet Eksemplarer paa 20 Kg. og derover.

O. H.